

«Οράμβοι μου έκαναν γρήγορα γνωστό τ' όνομά μου στους θεατρικούς κύκλους της Νέας Υόρκης. Η Ζαννέτ Μάκ Ντόναλντ ήταν το χαριέμενο παιδί των κριτικών. Κανείς τους δεν μ' «εχτίστησε» ποτέ. Κανείς δεν με βόηξε ούτε μία φορά «αδέξια», «άνημπορη» ή «απαρνηση». Οι θιασάρχες λοιπόν άρχισαν να με προσέχουν καλύτερα, ή εβεντέτα» να με ζήλευσαν και το κοινό να μου δείχνει μια άπεριόριστη συμπάθεια. Τ' όνομά μου φαινόταν τώρα πιο συχνά από πρόγραμμα, το στίχο μου δημοσιευόταν εδώ κι' εκεί στις διάφορες εφημερίδες και το καμπαρί μου γάμψε κάθε βράδυ κι' από περισσότερες άνθηδρες.

***

Τέλος ένα πρωί, ύστερα από τρία χρόνια άδιάκοπης θεατρικής ζωής, ιεράστεις ρεζιζάμες σ' όλους τους τοχούς της Νέας Υόρκης άναγγέλλαν στο κοινό το «ντεμπούτο» μου ως εβεντέτα» σε μία μεγάλη όπερέττα του Μπροντγουάι. Αυτό το «ντεμπούτο» μου μ' έκανε ασίγηστο κι' έγινε άφορητή να συλλογιστώ για πρώτη φορά τον κινηματογράφο. «Ως τότε δεν είχε περάσει ποτέ από το νου μου το Χόλλυγουντ και δεν είχα έπιθυήσει ποτέ να γίνω κι' εγώ ένας μεγάλος «άστέρας». Μου άρχισσε το Μπροντγουάι κι' οι θρίαμβοί μου στο λαμπρό μουσικό θέατρο. Άν δεν καθόρθωνα να κάνω την εμφάνισή μου στη μελόδραμα, αυτό δεν μ' άπεγούτασε διόλου, γιατί, μετά τον πόλεμο, το μελόδραμα είχε πάψει να βόλτα και δεν συγγραφόσε πια κανένα. Το κοινό ήθελε έθιμα και φαντασμαγορικά θέαματα κι' έτσι κολλές από τις καλλιτέχνιδες της Όπερας είχαν εξαγαταλείψει ή σσηνή της κι' είχαν γίνει πρωταγωνίστριες της... όπερέττας, όπως άρχισσε ήμουν κι' εγώ. Δεν θα πατούσα λοιπόν το πόδι μου στο Χόλλυγουντ, άν δεν τήγωνα να με περιτολοποιήση ένα βράδυ στο θέατρο που έπαυσα, ο μεγάλος σσηνοθέτης του κινηματογράφου Έρνστ Λούμιτς, ο όποιος μ' έπεσκέφθηκε άμεσως κατόπιν του καμπαρί μου και μου έξήγησε ότι ήμουν ή μόνη ήθελος του ιστορίστου να παίζω μαζί με τόν Μορίς Σεβάλι στην «Παράντ ντ' Άνσούρ». Εγώ, φυσικά, δεν έδειξα κανένα ένθουσιασμό και παρτήθησα στο μεγάλο θιασώτη μου ότι δεν είχα σκοπό να εξαγαταλείψω το θέατρο. Ο Έρνστ Λούμιτς όμως επέμεινε να κάνω μία μικρή δοκιμή και μου υπέσχετο μία πιο θριαμβευτική εξαγορή» στον κινηματογράφο. Περιέργη λοιπόν, θέλησα να εμφανισθώ στον λαό σ' αυτήν την άωριγη περιπέτεια και «γύφισα» μία δοκιμαστική σσηνή που άφησε κατάληκτο και κατενθουσιασμένο το μεγάλο σσηνοθέτη της «Παραμύθων». Ο Έρνστ Λούμιτς τότε μου προσέφερε ένα συμβόλαιο μ' ένα πραγματικά ήγεμονικό έβδομοαδίο μισθό κι' έτσι δεχτήκα να εξαγαταλείψω προσωρινά το Μπροντγουάι για το Χόλλυγουντ. Δεν είχα σκοπό, βλέπετε, να μείνω στον κινηματογράφο. Άγαπούσα την όπερέττα κι' έννοιθα ένα πραγματικό πάθος για το τραγούδι. Ο κινηματογράφος μου φαινόταν σαν μία πολύ περιορισμένη εξαγορή» με μία δύσκολη κι' άγίαστη ζωή. Τι θα κέρδιζα άν γινόμουν διάσημη ως «άστέρας», αφού στην πραγματικότητα θα ήμουν ένα αυτόματο που δεν θα έκανε τίποτε άλλο, παρ' ό να «γυφίζη», π' ή μία ύστερα από την άλλη, διάφορες ταινίες;..

Μ' αυτές τις σκέψεις λοιπόν πήγα στο Χόλλυγουντ κι' έβιαξα με τόν Μορίς Σεβάλι στην «Παράντ ντ' Άνσούρ», χωρίς να ξέρω ότι ή πόλις των «αστέρων» είνε ένας μαγικός τόπος, από τόν όποιο δεν μπορεί κανείς να ξεφύγη εύκολα. Πας' όλα τα φίλα όσπίσο που «γύφισα» από τότε, δεν αποκόμισα άζακή και εξαγαταλείψω το παιδικό όνειρό μου και γι' αυτό, κάθε φορά που θα βρω την εινσαίρια στη Νέα Υόρκη, στο Λονδίνο ή το Παρίσι, δίνω μερικά κονσέρτα και προσπαθώ να δείξω στο κοινό μου ότι δεν είμαι μόνο κινηματογραφικός «άστέρας», αλλά και μία μεγάλη άοιδός» που πήρε κατά λάθος το δρόμο τών Χόλλυγουντ...»

ZANNET MAK NTONALNT

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Μετά την κατάργηση του ποσοτικοποιητικού νόμου στις Ήνωμένες Πολιτείες, ο Πρόεδρος της Αμερικανικής Συνομοσπονδίας Ρούσβελτ, θέλοντας να καταστήσει τόν άλκοολισμό, έδημοσίευσε τελευταία έναν άσπρηότατο νόμο για τούς μεθύσους.

—Γιά να πιστοποιηθή ή μέθη συλληφθέντος παραβάτου του νόμου τούτου, τα άστυνομικά όργανα θα τόν υποβάλλουν σε πολλές δοκιμασίες.

—Θά υπογεροδία, επί παραδείγματι, να σταθή δοθιος επί του ένός ποδός, με κλειστά τα μάτια, και κρατώντας με τα δάφ του χέρια το κεφάλι του. Θα τού ύπαγορευούν να γράφη μία φράση, ή θα τόν διατάσσουν να πείση τη μητέρα του, με το δεξί του χέρι και να την κρατήσει επί ένα λεπτό της ώρας, έχοντας τόν άγκώνα του χεριού του ήφωμένο στην ίδια γραμμή με τη μητέρα του.

—Σε περίπτωση που δεν θα κατορθώση να τα βγάλη πέρα—λόγω μεθης—σε μία άπ' αυτές τις δοκιμασίες, ο παραβάτης τιμωρείται με βαρύτατο πρόστιμο και με άνάλογη φυλάκιση.

—Στο Μπούρφαλο της Αμερικης έγινε πρό μηνός ένας διαγωνισμός κατινιστών. Τόν διαγωνισμό αυτόν είχε προκηρύξει μία μεγάλη καπινοιομηχανική εταιρεία. Στόν νικητήν θα έδίδοντο 5.000 δολάρια και το προνόμιο ν' άγορεύη από τα τρατήρια της διορειάν, επί όρου ζωής, τόν κατινό του.

—Στόν διαγωνισμό αυτόν έλαβαν μέρος 452 έπομηρίοι, διάφορον έθνοσητότων. Νικητής άνεδείχθη ο Όλλανδός Μάλ Ζώλτερ, ο όποιος έλάτισε μέσα σε τρεις ώρες 14 ποτήρια και 40 αναφύττα!

—Την έποικήν ένιος του διαγωνισμού, ο διάσημος αυτός κατινιστής πέθανε, συνεπείς όξείας δηλητηρίασως από τόν κατινό, ή, άρροθεστρον, από το δηλητήριο του κατινού, ή, νισοτήν.

—Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική, στο Παρίσι έξισοούν το έλάγγελλο τών... μάντων 25.324 άτομα. Το έν τρίτον τών προσητόν αυτών άννζει στο όραίο φύλον.

—Οι Κινέζοι κι' οι Ιάπωνες πίνουν κατά 200 περίσοι χρονια π. Χ. Στην Εύρωπή εισοδη ή χρήση του τσαγιού υώλις κατά το 1650 από τούς Όλλανδούς, πρώτα στη Γαλλία και κατόπιν στην Άγγλία.

—Σήμερα της μεγαλύτερης κατανάουσι τσαγιού στην Εύρωπή έχει ή Άγγλία, κατόπιν ή Όλλανδία, ή Αμερική, ή Ρωσία, ή Γερμανία, ή Ελλάδα και ή Γαλλία.

—Τα φύλλα του τσαγιού περιέχουν όξισον και, άρρητη ποσότητα μαγγανίου και σιδήρου και μεγάλη ποσότητα τανίνης.

—Η διάφορος θερησεντικές άφρέσεις που αναφέρονται σ' όλο τόν κόσμο, άνέρχονται σε 4.363.

—Τα περισσότερα ατοσηνητιστικά δυστοχήματα συμβάδων στο Σικάγο της Αμερικης και στο Παρίσι.

—Στη Μόσχα ίδρύθηκε τελευταία ένα Ηλιοσημικό Ίνστιτούτο, έφευέρσιος του μηχανικού Παχτάτ, σκοπός του όποιου είνε ή εξαγαταλείψις τών ήλιαζών άζότων.

—Στο Ίνστιτούτο αυτό λειτουργεί μία «ήλιοσημική», στην όποια έντός δύο ώρων μπορεί κανείς να βράση χρέας. Έπίσης λειτουργεί κι' ένας «ήλιαζός φοήνοτος», το καζάνι του όποιου μπορεί να δώσει 100 λίτρες βραστόν νερού, 150 βαζών, ήμερησίως.

—Η νυβέρνησις της Βραζιλίας, μη υπονοώντας να πολήση όλη τη μεγάλη παραγωγή του καφέ της, κατέστρεψε από διετίος το ποσόν που έπληνόναζε, για να μην πέσουν ή τιμές του προϊόντος της αούτο.

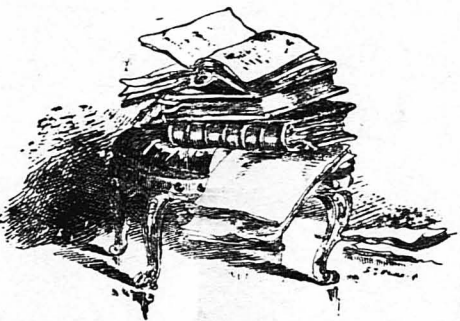
—Η μέθοδος όμως αυτή έξημιονε, ούτως ή άλλως, το εμπόριο και γι' αυτό ή Βραζιλία τελευταία ήτέβαλε στην Ίαπωνία προτάσεις ναληγησίως τριώνοντα ποσειών πλοίων, διάφορον τύλων, στα Ίαπωνικά ναυπηγεία. Η άξια τών πλοίων αυτών θα πληρωθή διά καφέ.

—Στο Λονδίνο έγιναν την περασμένη έβδομάδα τα έργαίνα... Όνοδοσηών. Η όνοδοσηίς αυτές διεξήρθησαν στο Στάδιο του Ουέστ Χαμ του Λονδίνου και προάβλεσαν έξαιρετικό ένδιαφέρον μεταξύ τών φιλάθλων της Άγγλικής ποσειουσίης. Τα σχετικά στοιχήματα άνήλθον περίσοι σε 1.500.000 λίρες.

—Ο κ. Πάλεϊ, πρόεδρος της Έταιρείας του Άσσημάτου της Νέας Υόρκης, σε μία τελευταία του διάλεξι που έλαξε στην Άκαδημία Έπιστημών, άνεκρίνασε ότι, έντός δύο έτων θα έπέλη γενική άναστασία στις εξαγορήσεις τών άσσημάτων όλου του κόσμου.

—Η άναστασία αυτή θα έπέλη κατόπιν της τελειοσηίσης της τηλεοδησίως. Μεγάλη έπίσης έπίδραση θα ήη η τηλεοδησίς στον κινηματογράφο και στην ραδιοφωνία.

—Την πλέον άπρητη συλλογή ροματισοήμων κατέχει σήμερα ο Πρόεδρος τών Ήνωμένων Πολιτειών της Αμερικης Ρούσβελτ. Περιλαβάνει ή συλλογή τών περίσοι 10.000 ροματισοήμων από το πιο σπάνια και πολύτιμα. Η άξια της συλλογήςεται σε 125.000.000 δολάρια. Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Η ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΦΙΛΗΜΑΤΟΣ

Ο Γάλλος στρατηγός Γαλιφιέ, ο περιφώνος κατακτητής και κατ' έξοχήν θαυμαστής τών γενναίων, έτρεχε κάποτε να παρειοδησία σ' ένα γέμια και να λάβηται κοντά στην κ. Ίουλιέττα Άδάμ, τή γνωστή φιλιελήνίδα συγγραφέα.

Τό ντελοτέ της κυρίας Άδάμ έσανδάλισε φαίνεται τόν στρατηγό, ο όποιο βόηξε σε κάποια στιγμή την εινσαίρια να... κολλήση στο γένυο της όμο τα χείλη του. Η κ. Άδάμ όμως, χωρίς να παρσώδη καθόλου, έμφοδόθησε τόν έρωτικό στρατηγό μ' ένα γερό χτίσημα με την βεντάγια της στο πρόσωπο.

Κι' ο στρατηγός πάλι έτοιμώτατος της φώναξε:

— «Α! Τώρα που έμαθα, κρυφα μου, την τιμή του φιλήματος, μπορώ να προχωρήσω!».

Κι' έγέμισε τόν όμο της κ. Άδάμ με φιλήματα.

